

18 Μαΐου 2026

**Νέο μοντέλο υπολογισμού κόστους σχολικής μονάδας:
Η Παιδεία είναι επένδυση για το μέλλον και όχι κόστος προς διαχείριση.**

Με αφορμή δημοσιεύματα για το «νέο μοντέλο υπολογισμού κόστους για κάθε σχολική μονάδα» και τις κυβερνητικές εξαγγελίες περί ενίσχυσης της «αυτονομίας» των σχολείων, εκφράζουμε τον έντονο προβληματισμό και την **κατηγορηματική μας αντίθεση σε πολιτικές που αντιμετωπίζουν τη δημόσια εκπαίδευση με όρους οικονομικής διαχείρισης και λογιστικών δεικτών.**

Σύμφωνα με όσα έχουν δει το φως της δημοσιότητας, η κυβέρνηση προτίθεται να προχωρήσει στην εφαρμογή ενός νέου μοντέλου οικονομικής αποτύπωσης και παρακολούθησης της λειτουργίας κάθε σχολικής μονάδας, με καταγραφή λειτουργικών δαπανών, υπολογισμό κόστους ανά σχολείο και σύνδεση της λεγόμενης «αυτονομίας» με την αποτελεσματικότητα στη διαχείριση πόρων. Παράλληλα, επιχειρείται να εμπεδωθεί μια λογική αποκέντρωσης οικονομικών ευθυνών προς τις σχολικές μονάδες, στο πλαίσιο ενός μοντέλου που αντιμετωπίζει το σχολείο περισσότερο ως διοικητική και οικονομική μονάδα και λιγότερο ως παιδαγωγικό και μορφωτικό θεσμό.

Η αυτονομία της σχολικής μονάδας αποτελεί διαχρονικό αίτημα της εκπαιδευτικής κοινότητας. Όμως η αυτονομία που έχει ανάγκη το δημόσιο σχολείο δεν αφορά στη μετακύλιση οικονομικών βαρών, την αναζήτηση πόρων, τη διαχείριση της υποχρηματοδότησης ή την είσοδο ιδιωτικοοικονομικών κριτηρίων στη λειτουργία του σχολείου. Η πραγματική παιδαγωγική αυτονομία αφορά την ενίσχυση της μαθησιακής διαδικασίας, τη δυνατότητα του Συλλόγου Διδασκόντων να διαμορφώνει παιδαγωγικές πρακτικές, να οργανώνει τη στοχοθεσία με βάση τις ανάγκες των μαθητών, να αναπτύσσει καινοτόμες διδακτικές προσεγγίσεις και να στηρίζει ουσιαστικά τα μορφωτικά δικαιώματα όλων των παιδιών.

Η κυβέρνηση της ΝΔ, αντί να ενισχύσει ουσιαστικά το δημόσιο σχολείο με μόνιμο προσωπικό, σύγχρονες υποδομές και επαρκή κρατική χρηματοδότηση, **προωθεί ένα μοντέλο όπου το κόστος λειτουργίας ανά σχολική μονάδα μετατρέπεται σε βασικό δείκτη αξιολόγησης. Η επιλογή αυτή εγκυμονεί σοβαρούς κινδύνους για τη διεύρυνση των εκπαιδευτικών ανισοτήτων.** Σχολεία σε απομακρυσμένες, νησιωτικές, ορεινές ή κοινωνικά ευάλωτες περιοχές, δεν μπορούν να αντιμετωπίζονται με τα ίδια οικονομικά κριτήρια με σχολικές μονάδες μεγάλων αστικών κέντρων. **Η εκπαίδευση δεν είναι επιχείρηση και οι μαθητές δεν είναι αριθμοί σε πίνακες κόστους και αποδοτικότητας.**

Αντί, λοιπόν, η κυβέρνηση να αναζητά τρόπους κοστολόγησης του δημόσιου σχολείου, **οφείλει να σχεδιάσει πολιτικές ουσιαστικής ενίσχυσής του.** Να επενδύσει σε ασφαλείς και σύγχρονες σχολικές υποδομές, στη μείωση του αριθμού μαθητών ανά τμήμα, σε μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών, στην ουσιαστική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, στην ανανέωση των προγραμμάτων σπουδών με σύγχρονα παιδαγωγικά εργαλεία και στην ενίσχυση της συμπεριληπτικής εκπαίδευσης. Αυτές είναι οι πραγματικές ανάγκες του δημόσιου σχολείου και όχι η μετατροπή του σε πεδίο δημοσιονομικών πειραματισμών.

Η βελτίωση της μαθησιακής διαδικασίας και η κατοχύρωση των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών δεν μπορούν να μπαίνουν στη ζυγαριά δημοσιονομικών περιορισμών. Δεν μπορεί η μόρφωση των παιδιών να εξαρτάται από οικονομικούς δείκτες, «αποδοτικότητα» και τεχνοκρατικές προσεγγίσεις που αγνοούν τις κοινωνικές και παιδαγωγικές ανάγκες της εκπαιδευτικής πραγματικότητας.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης έχει διατυπώσει πολλές φορές τη σταθερή θέση ότι η εκπαίδευση δεν αποτελεί κόστος αλλά επένδυση για το μέλλον

της κοινωνίας. Κάθε ευρώ που δαπανάται για τη δημόσια παιδεία επιστρέφει πολλαπλάσιο ως κοινωνική συνοχή, δημοκρατία, πολιτισμός και ανάπτυξη.

Δηλώνουμε σε όλες τις κατευθύνσεις ότι θα συνεχίσουμε να υπερασπιζόμαστε ένα δημόσιο, δωρεάν και ποιοτικό σχολείο για όλα τα παιδιά, με ισχυρή κρατική χρηματοδότηση, με σεβασμό στον παιδαγωγικό ρόλο των εκπαιδευτικών και με επίκεντρο τις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών και όχι τις επιταγές της αγοράς.

**Δημοκρατική Συνεργασία
Εκπαιδευτικών Π.Ε.**